

Hydropolis - centrum wiedzy o wodzie. Wrocław

Architektura

„Hydropolis” powstało w pochodzącym z 1893 roku podziemnym zbiorniku wody czystej. Należy on do MPWiK Wrocław i jest jednym z zabytków architektury wodociągowej.

Zbiornik wody czystej, dawnych filtrów, oraz budynek pompowni przylegający od zachodu do zbiornika, stanowią element kompleksu wodociągowego „Na Grobli”. Zbiornik ma w rzucie kształt prostokąta o wymiarach zewnętrznych ok. 72,80 x 63,90 m. Jest nakryty zielonym dachem, z kominkami odpowietrzającymi służącymi pierwotnie do redukcji ciśnienia powietrza wewnątrz zbiornika.

Elewacje zachodnia i wschodnia są w stylu historyzującym neogotyckim z wieżami, basztami, wieżyczkami i bramami. Elewację północną stanowi dwanaście półkolistych arkad; natomiast elewację południową tworzyła opadająca z poziomu dachu skarpa ziemna. Elewacje są murowane z cegły ceramicznej licowej, z detalami podkreślonymi cegłą szkliwioną i kształtkami ceramicznymi.

Wnętrze zbiornika składa się z czterech komór, które dla potrzeb nowej funkcji połączono poprzez wycięcie przejść w ścianach pomiędzy nimi. Każda z komór przekryta jest żelbetową trójprzęsłową łukową konstrukcją, wspartą na oddzielających je ścianach oraz dwóch rzędach słupów.

Dobudowany do zbiornika od strony południowej budynek strefy wejścia tworzy jego nową elewację i współgra z położoną nieopodal Wieżą Ciśnień.

Dominującym materiałem wykorzystanym w nowej części budynku jest klasyczna miedź, która w wyniku procesu utleniania się ciemnieje w naturalny sposób, nawiązując dialog z cegłą - głównym materiałem zbiornika wody i Wieży Ciśnień.

Bryła budynku składa się z części wejściowej wraz z przylegającą do niej rampą prowadzącą na dach oraz z części technicznej. W zielonej przestrzeni pomiędzy nimi zlokalizowano schody na dach zbiornika. Całość wieńczy miedziane zadaszenie.

Plac przed budynkiem wyłożono kostką brukową i płytami z szarego granitu, które uzupełniono zieleńcami z istniejącymi drzewami oraz nasadzeniami. Przestrzeń przed budynkiem zamykają betonowe trybuny z siedziskami, umożliwiające wypoczynek.

Elewacje budynku zostały pokryte panelami z blachy miedzianej pełnej. Przesuwne panele perforowane wykorzystano jako przystonę przeszklenia w części wejściowej, natomiast stałe panele zamontowane po obu stronach elewacji frontowej wraz z zadaszeniem stanowią ramę dla długiej na 46,5 m drukarki wodnej. Jest to najdłuższa tego typu instalacja w Europie. Woda spadająca z drukarki układa się w zaprogramowane wzory i napisy - jest preludium tematu wystawy.

Powstała w ten sposób kurtyna wodna wypełnia front elewacji. Jest jej integralną częścią. Rozstępuje się przed przechodzącymi, umożliwia im interakcję oraz pierwszy kontakt z wodą.

Miedź stanowi również wykończenie holu wejściowego; rozświetla wnętrze oraz współgra z matowymi powierzchniami z czarnej blachy, płyt betonowych i żelbetu. Wpadające przez nieregularne otwory w perforowanych panelach promienie słoneczne wypełniają przestrzeń i tworzą niepowtarzalną grę światła i refleksów.

Akcentem tej przestrzeni jest wir wodny zamknięty w przezroczystym walcu o wysokości 2,8 m, i średnicy 1,6 m. Został on umiejscowiony centralnie, pomiędzy schodami na poziomie -1, gdzie znajdują się również szatnia i toalety.

Głównym materiałem zastosowanym w tych pomieszczeniach są szare i białe płyty betonowe, które dopełnia czerń przestrzeni podstropowych wraz z poprowadzonymi tam instalacjami.

Pierwsza komora zbiornika to przestrzeń wejścia do głównej części ekspozycyjnej znajdującej się w pozostałych trzech komorach. W przestrzeni tej znajdują się instalacje interaktywne np. zawieszone pod sklepieniem reflektory wodne oraz kawiarnia, sklep i toalety.

Wnętrze zbiornika utrzymane jest w kolorystyce szaro-czarno-grafitowej, które stanowi tło dla ekspozycji. W wyciętych otworach, w ścianach pomiędzy komorami zbiornika wyeksponowana jest cegła - główny materiał zbiornika. Odsłonięta z tynku cegła jest także widoczna w toaletach w zbiorniku, gdzie ożywia szarość i biel płyt betonowych.

Ekspozycja

Hydropolis to jedyne w Polsce centrum wiedzy w całości poświęcone wodzie.

Jest to unikatowe miejsce łączące walory edukacyjne z nowoczesną formą wystawienniczą. Głównym tematem wystawy jest woda – wszechobecna na naszej planecie substancja.

Ekspozycja ma charakter narracyjny. Zwiedzający aktywnie uczestniczy w opowieści o początkach wody we wszechświecie, poznaje niesamowite stworzenia żyjące w oceanicznych głębinach, wynurza się na powierzchnię, by zrozumieć jej doniosłość dla środowiska oraz rolę w funkcjach życiowych człowieka. Poznaje też historię inżynierii wodnej od starożytności aż po współczesne sposoby gospodarowania wodą.

Powierzchnię czterech tysięcy metrów kwadratowych zbiornika Z1 podzielono na dziewięć stref tematycznych.

Niemal każda strefa zawiera nośniki edukacyjne, dotykowe ekrany, eksponaty, sale kinowe i projekcje tematyczne. Zwiedzający poznają tu działające wynalazki z epoki starożytności, takie jak aeolipile Herona czy zegar wodny Ktesibiosa. Na ogromnej interaktywnej mapie Wrocławia sprawdzą zasięg Powodzi Tysiąclecia z 1997 r., a w podwieszonych pod sufitem walcach wywołają akustyczną burzę. Będą też mogli wejść do wnętrza batyskafu „Trieste”. Hydropolis jest przeznaczone dla gości w każdym wieku – dzieci znajdą tu gry przygotowane specjalnie dla nich, a dla bardziej wymagających i starszych zwiedzających opracowano Hydropedię – bazę autorskich artykułów rozmieszczonych tematycznie w każdej strefie.

HYDROPOLIS to miejsce, w którym różnorodne technologie multimedialne, instalacje artystyczne oraz efektowna forma wystawiennicza służą jednemu celowi: ukazaniu wody z różnych, fascynujących stron.

Informacja z: